

2015. április

Trubnik

II. évf. 4. szám

KIIRTŐS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatást nélkülöző cenzúramentes havilap

Virágvasárnap

Barokk stílusú templomunk a virágvasárnap nagy-misére zsúfolásig megtelt. A bejáratnál lévő asztalkán az egyház szervezésében elhelyezett barkaágakhoz számos hívó is hozott kezében a Virágvasárnap szimbólumát jelentő barkaágakból. Kabar atyánk gyengékedése miatt a Ferencesek teréről érkezett ferences rendi atya tartotta a szentmisét, amely a templom előtti barkaszentelési szertartással vette kezdetét. A szentmise a csípős, szeles idő elől bevonulva, a templomban folytatódott.

Az ünnepi szentmise után hazatérve, a kíváncsiságtól hajtva, az egyháztörténeti írásokban utánanéztem, mikor kezdődött Jézus Jeruzsálembe való bevonulásának megünneplése. Az írások szerint már a 7. század óta pál-

mát szenteltek ezen a napon. Nálunk ezt a barka helyettesíti. A barkát a pap rendszerint a nagymise előtt szentelte meg, majd kiosztotta a híveknek. Ez a szokás a mai napig megmaradt. A virágvasárnap barkaszentelés természetesen egyházi eredetű népszokás ugyan, de a szentelt barkát elődeink felhasználták rontás ellen, gyógyításra, mennydörgés-villámlás elhárítására is. Számos helyen bevitték a szobába és a szentkép mellett, vagy a gerenda alatt tartották, aztán hamvazószerdán ennek hamujával hamvazkodtak. A szentelt barkának az állattartásban rontás elleni hatékonyságot is tulajdonítottak. A népszokások mára már elmaradtak. A templomi barkaszentelés viszont évszázadokon át a mai formájában megmaradt.

Franyó Rudolf

Hírek a községpházáról

Tóth Attila polgármester meghívója alapján Pilisszentlászló Község Önkormányzat képviselő-testülete a 3. napirendi pont sürgőssége miatt 2015. március 23-án 8.00 órai kezdettel ülést tartott.

Jelen lévő képviselők: Tóth Attila polgármester, Kiss Mónika alpolgármester, Hicsák János, Petkó Gábor, és Rudolf János képviselők.

Távol voltak: dr. Illés György és Vanyák Imre alpolgármester urak.

Hivatalból jelen voltak az ülésen: dr. Dóka Zsolt aljegyző, Bartha Enikő az Önkormányzati és Szervezési Iroda vezetője, dr. Weszner Judit pályázati és jogi referens, Lakos Tünde adó-végrehajtási ügyintéző.

Tóth Attila polgármester köszöntőjét követően megállapította, hogy az ülés öt fővel határozatképes. Ezt követően szavazásra bocsátotta a napirendi pontokat. Képviselő testület 5 igen szavazattal elfogadta a napirendet.

1. Tájékoztató két ülés közötti eseményekről

Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy Hicsák János képviselő úr javaslatára csak a fontos, lényeges dolgokról ad tájékoztatást. A javaslat alapján négy ilyen fontos dologról tájékoztatta a jelenlévőket:

- > Tárgyalást folytatott a Szentendrei Közös Önkormányzati Hivatallal a szennyvízelvezetés lehetőségeiről.

- > Tárgyalt az óvodával kapcsolatos dolgokról, amelyben dr. Weszner Judit volt segítségére.

- > A Szentendrével való további együttműködés érdekében Petricskó Zoltán általános alpolgármester úrral egyeztetett.

- > Hadházy Sándor úrral, falunk oltalmazójával tárgyalt az általa indított térségi összefogás érdekében.

- > A fogadóórán leginkább a telekhatár problémákkal foglalkoztak.

- > Fórumot tartottak a fiataloknak, melyen beszélgettek arról, hogy mit gondolnak a faluról.

Tóth Attila polgármester megállapította, hogy a Képviselő-testület a tájékoztatót tudomásul vette.

2. Jelentés a lejárt határidejű önkormányzati határozatok végrehajtásáról

A képviselő-testület a határozati javaslatot egyhangúlag elfogadta.

3. Előterjesztés óvodai kapacitásbővítést célzó beruházások támogatására kiírt pályázaton való indulásról

Ezért a napirendért történt a rendkívüli Képviselő-testületi ülés! Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy pár nappal ezelőtt felkereste őt Dombai József úr és

megkérdezte, hogy hol tartanak ezzel a pályázattal kapcsolatban. Azt kérte Dombai József úrtól, hogy akkor mondja meg a véleményét, ha az anyagot kidolgozták. Elkészült az anyag. Kíváncsi lenne Dombai úr véleményére. Megadta a szót Dombai József úrnak.

Dombai József: elmondta, hogy meglepetésként érte, és megdöbbenéssel tapasztalta, hogy az utolsó pillanatban, az utolsó nap tárgyalja az anyagot a Képviselő-testület. Megköszönte a hozzászólási lehetőséget, de nem kívánt élni vele, mert nem ismerte részletesen az előterjesztést.

Tóth Attila polgármester: megadta a szót Soláry Józsefnek.

Soláry Józsefné: elmondta, hogy ő is megdöbbenve tapasztalta azt, hogy a hirdetőtábla vasárnap még üres volt. Demokráciában élnek, de ebben a faluban az emberek semmiről sem tudnak. Ezt a pályázati lehetőséget ő már egy hónapja hallotta a rádióban. Neheztelte, hogy a Közös Önkormányzat révén Pilisszentlászló mostohagyerek. Felháborítónak tartotta, hogy csak reggel szembesült a hirdetőtáblán arról, hogy ma mikor és milyen anyagot tárgyal a képviselő-testület.

Tóth Attila polgármester: ezzel szemben elmondta, hogy a szentendrei kollégák maximálisan támogatják a munkájukat.

Soláry Józsefné: válaszában kifejtette, hogy nem a szentendrei kollégákkal van problémája. „Egyedül vagyunk és gazdátlanok, ezer sebből vérzik Pilisszentlászló”. Nem itt kell ülni, hanem ki kell menni és csinálni kell a dolgukat – mondattal fejezte be gondolatmenetét.

Tóth Attila polgármester: ismertette, hogy milyen veszélyekkel járhat az óvodával kapcsolatos pályázat beadása, majd megadta a szót Hicsák János képviselő úrnak.

Hicsák János képviselő: tájékoztatást kért arról, hogy mikor kapták meg a pályázati kiírást, hányszor ültek le erről beszélni, és hogyan alakult ki ez a dolog? Mikor lehetett konkrétan értelmezni ezt a pályázatot? Véleménye szerint előbb hallják meg a rádióban a híreket, és csak egy későbbi időpontban kapják meg hivatalosan a pályázati kiírást.

Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy a hivatalából február 26-án kapták meg a tájékoztatást. Március 3-án már megtartották első beszélgetésüket, azóta négy héten át minden kedden tárgyaltak az óvodáról. Azért tartják most a képviselő-testületi ülést, mert ma van a pályázat leadási határideje.

Kiss Mónika alpolgármester: elmondta, hogy az útmutató nem volt részletesen kidolgozva. Az értékelési szempontok alapján véleménye szerint nincs sok esély a falunak ezen a pályázaton, mert olyan szempontokat figyelnek, ami Pilisszentlászló vonatkozásában nem jó.

Dombai József: többek között elmondta, hogy az óvodával kapcsolatban meg kellett volna kérdezni anyukákat, apukákat és nagyszülőket, ezt a képviselő-testület elmulasztotta.

Az új képviselő-testület az alakuló ülésén kijelentette, hogy nem kíván a múlttal foglalkozni. Véleménye szerint pedig igenis muszáj a múlttal foglalkozni, mert vannak felelősök azért, hogy a jelenlegi helyzet most így alakult ki. A támogató nem fog támogatást adni, ahol a beruházás már elkészült. Ez megint a kapkodás jele. A csoportszoba elkészült, megkérdezte, hogy akkor mire kapjanak támogatást? Kijelentette, hogy nem érti, miért mondta a polgármester úr, hogy két csoportszoba van, mikor Pilisszentlászló Önkormányzata, mint intézményfenntartó, egy óvodai csoportszobát működtet. A Waldorf Óvoda nem önkormányzati fenntartású intézmény. Nem kell csúsztatni, ki kell mondani az igazat!

Tóth Attila polgármester: Megköszönte Dombai József úrnak a véleményét. Tájékoztatást adott arról, hogy minősített többség szükséges a döntéshez, ami azt jelenti, hogy 4 igen szavazat kell a határozati javaslat elfogadásához. A szavazást követően, a polgármester megállapította, hogy a képviselő-testület 3 igen 2 nem szavazattal a határozati javaslatot nem fogadta el. Tehát, Pilisszentlászló nem indul a pályázaton.

Rudolf János képviselő: megkérdezte, hogy ki készítette ezt az előterjesztést?

Tóth Attila polgármester: azt válaszolta, hogy a Városfejlesztési Iroda készítette az előterjesztést.

Rudolf János képviselő: elmondta, hogy az előterjesztésen Tóth Attila szerepel, mint előterjesztő.

Tóth Attila polgármester elmondta, hogy ő az előterjesztő, de a Városfejlesztési Irodával közösen készítették az előterjesztést.

Rudolf János képviselő: nyomatékosan megkérdezte polgármester urat, hogy akkor miért nem úgy készült az előterjesztés, ahogy azt a polgármester úr szeretne volna? Hogyan lehetséges az, hogy betérjessz valaki egy előterjesztést és utána leszavazza?!

Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy azért készítette el az előterjesztést, mert a testületi tagok igényelték azt, hogy induljanak a pályázaton. Lehet hogy úgy tűnik, hogy saját magát szavazta le, de csak azért, mert volt igény arra, hogy induljanak a pályázaton. Nem szeretne volna azt beleírni az előterjesztésbe, hogy ne pályázzanak, inkább felhívta figyelmet arra, hogy fontolják meg ezeket a kritériumokat.

Rudolf János képviselő: előadta, hogy az alpolgármester asszony szerint nincs esélyük arra, hogy nyer-

jenek a pályázaton, innentől kezdve logikus, hogy a veszténivalójuk is minimális lett volna. A tervezéssel kapcsolatban elmondta, személyesen jelezte, hogy két tervezővel is tárgyalt – egy falubelivel és egy szentendreivel – mind a kettő azt mondta, hogy bőven tartható az engedélyezési tervek határideje. Szerződésben vállalták volna, hogy teljesítik a feltételeket. Erről tájékoztatást is adott az informális üléseken is, mindenki tudta, hogy tárgyalást folytatott ebben az ügyben és ígéretet kapott a tervek határidőn belüli elkészítésére. A képviselő úr még hozzáfűzte, hogy most lett volna egy lehetőség a falu előtt, hogy húsz év után tegyen valamit, leszavazták a lehetőségét is annak, hogy történjen egy látványos dolog, ami a falu életéhez szükséges. Tudomásul veszi, de nem ért vele egyet.

Tóth Attila polgármester: Azzal biztatott, hogy lesznek még ilyen pályázatok

Ezzel a Képviselő-testületi ülés legfontosabb napirendjének tárgyalása befejeződött

4. Előterjesztés Pilisszentlászló Község Önkormányzata 2015-2019. évekre vonatkozó gazdasági programjáról

Előadó: Tóth Attila polgármester

A képviselő-testület a határozati javaslatot 3 igen 2 tartózkodással nem fogadta el.

5. Beszámoló a 2014. évi adóbevételek alakulásáról, hátrálékokról és az adóbevételek növelésének lehetőségeiről.

Lakos Tünde adó-végrehajtási ügyintéző: megígérte, hogy ezután szigorúbban fogják behajtani az adókat. Leinkasszózzák a lakosságot. Számlaszámokat keresnek a bankoknál, és ott próbálják meg behajtani a tartozást. Előadta továbbá azt is, hogy ha gépjárművel rendelkezik az adós, akkor kivonhatják a gépjárművet a forgalomból, sőt, még le is foglalhatják, elkobozhatják, akár az „átkosban”. Csak most már nincs mit lesöpörni a padlásról, mert már az egerek is éhen pusztultak. Ezt a módot nagyon hatékonynak tartják. Most jön a lényeg: munkabér letiltáskor megkeresik a munkáltatót, és a munkabérből tiltják le a tartozást. Nyugdíjasok esetében az OEP-től kérnek adatokat. Nagyon sok lehetőséget eszeltek ki a végrehajtók. Na, de sebjaj, majd téli segélyként jön a három-négy tejesládányi tűzifa.

Ezt követően egy „humánus” kérdés:

Kiss Mónika alpolgármester: megkérdezte, hogy az önkormányzatnak megvan a kapacitása arra, hogy ezeket az adókat folyamatosan behajtsa?

A végrehajtási ügyintéző azt válaszolta, hogy 2014-ben nem volt erre kapacitásuk

Kiss Mónika alpolgármester: megkérdezte, hogyan lehetne az adókat még hatékonyabban behajtani. Lehet-e külső segítséget kérni? Lehet, de a behajtó cég ráteszi a költségeit, melyeket az adózóknak kellene pluszként viselni.

Soláry Józsefné : Soknak tartotta a kommunális adó összegét.

Petkó Gábor képviselő szerint az infláció szerint növelni kellene!

A tájékoztatót a Képviselő-testület tudomásul vette.

6. Előterjesztés Pilisszentlászló Sportegyesület 2015. évi támogatásáról

Előadó: Tóth Attila polgármester:

Ennek a napirendi pontnak tárgyalásáról kétszer nagyobb terjedelmű anyag készült, mint az óvodai pályázatról, én viszont csak a lényegét közlöm: Pilisszentlászló SE részére sporttevékenység támogatására 506 000 Ft támogatást nyújt az önkormányzatunk.

7. Előterjesztés a 2015. évi beszerzési tervről.

Előadó: Tóth Attila polgármester

A Képviselő-testület 5 igen szavazattal elfogadta azt, hogy 2015. évre nem tervez közbeszerzést.

8. Előterjesztés a Közös Önkormányzati Hivatal és a „Vadvirág” Napköziotthonos Óvoda közötti munkamegosztási megállapodásról.

Előadó: Tóth Attila polgármester: ismertette az előterjesztést.

Rudolf János képviselő: elmondta, hogy többszöri elolvasás után sem tudta értelmezni az előterjesztést. Kérte az aljegyző urat, hogy adjon részletes tájékoztatást.

– Az előterjesztés lényege, az hogy a gazdasági feladatokat a hivatal végzi az óvoda helyett. Ez ténylegesen is így van, de szükséges az írásos megállapodás – válaszolta az aljegyző.

Az előterjesztést a képviselő-testület egyhangúlag elfogadta.

9. Tájékoztató egyes belterületi és külterületi utak állapotfelméréséről

Előadó: Tóth Attila polgármester: A polgármester ismertette a tájékoztatót, majd megadta a szót Rudolf János képviselő úrnak.

A képviselő úr megkérdezte, hogy ki végezte az állapotfelmérést és milyen költségbe került ez az Önkormányzatnak?

– Nem került költségbe – válaszolta a polgármester úr.

– Az ajánlat színvonalával nincs meglegedve, de ha ingyen készítették, akkor jó – jelentette ki Rudolf János képviselő. A képviselő-testület több felszólalást követően a tájékoztatót tudomásul vette.

Egyebek

Falugondnok és az árkok, közterületek rendezése

Tóth Attila polgármester: előadta, hogy anyagi gondok miatt nem lát megoldást a probléma megoldására. Sok-sok hozzászólás, javaslat után Tóth Attila polgármester 10.10 órakor az ülést bezárta.

A szokásos szerkesztői megjegyzés: a fenti írás csak rövidített, lényegretörő változata a 21 oldalas jegyzőkönyvnek.

Franyó Rudolf

Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat hírei

Énekkarunk vendégszereplése Szentendre Város Önkormányzatának dísztermében

Verseghi-Nagy Miklós, Szentendre polgármestere meghívására lehetőséget kaptunk arra, hogy a város Seniorainak szervezett előadáson bemutatkozhasson Pilisszentlászló Nefelejcs népdalköre a Szentendre Szlovák Önkormányzat tagjaival.

Az előadás a nagy érdeklődés miatt a kisterem helyett a nagy díszteremben lett megtartva.

Igyekeztünk olyan népdalokat énekelni, ami szlovákul és magyarul egyaránt énekelhető, ugyanarra a daltamra, így a csak magyarul beszélő hallgatóság számára is érthető volt.

Nagy szeretettel fogadtak minket. A pilisi himnuszba néhányan be is kapcsolódtak. A fellépés után az előadáson is érdeklődéssel vettünk részt. Utána Szentendre Szlovák Önkormányzata megvendégelt minket a Görögkancsó étteremben. Köszönjük a szívélyes fogadtatást. Az áprilisi Senior előadásra ismét elmegyünk.

*Elsík Vilmosné
Margitka, énekkarvezető.*

Szlovák nemzetiségi nap szervezése

A Pilisszentlászló Szlovák Kisebbségi Önkormányzat szervezésében idén június 6-án, szombaton Szlovák Nemzetiségi Nap szervezése történik. A megrendezésre kerülő ünnepi műsorra számos települést, Párkányt, Muzslát, Mogyorósbányát, Pilisszentléleket és Kóspallagot szándékozunk meghívni. Az ünnepi műsort a fent nevezett településekkel történő egyeztetés után a Kürtös következő számában fogjuk leközzölni.

Minden kedves olvasó szíves türelmét megköszönve,

Községi Szlovák Önkormányzat vezetősége

Leszavazta önmagát polgármesterünk! Elúszott 40 millió forint

Szokatlan időpontra, reggel 8 órára lett összehívva a rendes-rendkívüli (?) képviselő-testületi ülés, 2015. március 23 napjára.

Szokatlan és példa nélküli volt az is, hogy az erről szóló lakossági értesítést aznap reggel 7 órakor tették ki a Községháza hirdetőtáblájára. Az előterjesztő polgármester, Tóth Attila, a munkatervtől való eltérést azzal indokolta, hogy délután 16 óráig van lehetőség pályázatot benyújtani az óvodai csoportszoba bővítésére, épületfelújítására.

Vizsgáljuk meg mi történt:

2015. február 25-én a kormánygyűlést követően telefonon értesítettem polgármester urat arról, hogy milyen pályázati lehetőségekkel élhetünk az óvoda tekintetében. A pályázati kiírás szerint új óvodai csoport indítását a kormány minimum 1,2 millió, maximum 2,2 millió forinttal támogatja gyermekenként.

Támogatási intenzitás 95 %.

Ennek alapján középarányosan 25 gyermek elhelyezésére (törvényi kötelessége az önkormányzatnak) 40 millió forint elnyerésére volt lehetőség.

A képviselő-testület úgy döntött (3 igen 2 nem szavazattal), hogy nem pályázik a 40 millió vissza nem térítendő támogatásra!

Minősített többség kellett volna, ami azt jelenti, hogy 4 képviselő igen szavazatára lett volna szükség az előterjesztés alapján. A képviselő-testületi ülésen részt vevő érdeklődőként figyelemmel kísértem az előterjesztést, annak indoklási részét és a jegyzői ellenjegyzést törvényességi szempontból. A Közös Önkormányzati Hivatal nyilatkozata szerint a pályázat benyújtható, az előterjesztésben foglaltak megfelelnek a kiírásnak!

A napirendi pont tárgyalása során a képviselő-testület (a polgármester meglepő módon tőlem kért állásfoglalást, anélkül, hogy szót kértem volna) számomra megdöbbentő módon úgy döntött, hogy nem pályázza meg a 40 millió forint vissza nem térítendő állami támogatást.

Tóth Attila polgármester úr és Kiss Mónika alpolgármester úrhölgy nemmel szavazott.

Rudolf János, Hicsák János és Petkó Gábor képviselők arra szavaztak, hogy élni kell a lehetőséggel, ezért igenel szavaztak.

Faluromboló előző polgármesterünk, Dr. Illés a testületi ülésen nem vett részt, pedig nagy szükség lett volna az ő igen szavazatára gyermekeink érdekében. De hát tudjuk sokan, nem a Waldorfról volt szó...

Információim szerint Vanyák Imre a szokatlan időpont miatt munkahelyi elfoglaltságából adódóan nem tudott részt venni az ülésen, nagy kár érte, mert vele talán meg lett volna a szükséges szavazatszám.

Szeretném megjegyezni, hogy hosszú évek óta tartó közéleti tevékenységem során még soha nem tapasztaltam olyat, hogy az előterjesztő leszavazza saját munkáját. Rudolf János képviselő úr ezt szóvá tette és számon is kérte a polgármestertől, de sajnos, ez már nem változtatott a szavazás eredményén.

Nesze neked képviselői demokrácia, mert ez a valóság. Emberek! Mi történik itt SZENTLÁSZLÓN?

Dombai József

A Föld világnapja

2015. április 22.

Új köztisztasági rendelet született Szentendrén. A rendelet szabályozza az ingatlantulajdonosok kötelezéseit. Égetésre vonatkozó szabályra, zöldfelületi szabályok és vizeink védelmében belül. Súlyos természetkárosítás ázott kútba és vízfolyásba szennyvizet bevezetni.

Mi jut eszébe egy pilisszentlászlóinak ezekről?

Szegény Pilisszentlászló. Az itt élő emberek lelkiismerete nem szólal meg. Nézzünk csak körül: Pilisszentlászló főtere, méltóságteljesen körbeölelve a pilisi hegyek által, csodálatos látvány. Ezzel szemben a valóság?

– Buszmegálló: a kihelyezett „dohányozni tilos” tábla már elgörbülve áll. Eldobott cigarettavégek, összetört sörösüvegek, hulladékgyűjtők mellett ládák, műanyag-hulladékok.

– Mindezek mögött, egy fekete, lepusztult „épület”, döbbenet és szomorúság!

– Itt a söröző: az egyik legszebb helyen lévő, turistákat fogadó, szépen felújított, kulturált épület. Az előtte lévő közterületen viszont cigarettavégek, kiürült fém sörösdobozok, összegyűlt avar, szemét.

– A hivatal környéke, udvara sem mondható példaértékűnek. A főtér felőli oldalán behajlított, eltört pad, szemét, igénytelenség, szegénység, pusztulás. Az udvaron beroppanó árok, benne szennyvíz, ami bűzlik és patkányok tanyája.

Sétáljunk tovább. A falu végén jobbra tekintve egy lepusztult sportlétesítményen botránkozunk meg. Mellette a Kálvária irányában illegális istálló. Az elmúlt évben környezetvédő aktivisták szorgalmasan fényképezték, idáig semmi eredmény.

– Sétáljunk tovább a göröngyös úton (amelynek aszfaltozása valami oknál fogva lemaradt), a barokk stílusú templom felé. A szépen felújított templom szinte el-

kápráztatja az arra járók szemét. Templom körül példaértékűen gondozott temető. Mindkettőre joggal lehetünk büszkéek. A középkori szokás szerinti temetkezési móddal, mely szerint a templomot körbeölelve van a sírkert, ilyenmel országos szinten is ritkán találkozhatunk. Ezt csak fokozni lehet azzal, hogy a pálosoknak köszönhetően templomunk és a körülötte elhelyezkedő sírkertünk a hajdani település legmagasabb pontján található. Ez így szépen hangzik. Az viszont, hogy elődeink végső nyughelyén kazalban szokott állni a szemét már kevésbé értékelhető!

Sétánkat folytatva már könnyebb léptekkel érünk az iskola, óvoda környékére.

Virág és szépség helyett szenny. Mit lát az ifjúság? Ez a példa? Kinek a hibája, kik a felelősök, mi történik Pilisszentlászlón? Nem tudom mire vélni – szándékoság, vagy igénytelenség?

A természet egy darabig tűr, aztán visszavág és az fájni fog kicsinek és nagynak egyaránt.

Ha már eleink 1990 előtt saját ásott kútból ittakettek, mostan elhalasztották a csatornázást (ezt kevés esélyünk lesz megoldani), legalább környezetünket tartjuk rendben.

Az idelátogatók ne azt lássák, hogy ez egy gondozatlan, szemetes, bűzös falu. Vigyék hírül, hogy ez egy csupa virág, tiszta, szép, település, a „Pilis gyöngyszeme.”

„Korcs törpeember, miért nem látod:

A szellem nagy, a lélek óriás!

A lábai előtt fog hódolni egyszer

Az egész béklyóba vert anyagi világ!”

Soláry Józsefné

Felszabadulás vagy megszállás?

Április 4-én volt kerek 70. évfordulója az 1945-ös felszabadulásnak vagy megszállásnak. 45 évig (1990) felszabadulásként ünnepeltük. 25 éve azonban már a valóságnak megfelelően: megszállásnak nevezzük ezt a dátumot. Hamis jelentések alapján Sztálin utasítására lett április 4-e Magyarország felszabadulásának napja, holott korábban a Vörös Hadsereg is következetesen megszállásról beszélt.

Valójában a dátum sem stimmelt, hiszen április 12-én foglalták el a szovjetek az utolsó házcsoportokat Magyarbüksön és Pinkamindszent határában. Ugyanakkor el kell ismernünk, hogy Magyarországon, erdőben és befalazott szobákban bújkáló üldözöttek számára 1945. április 4-e vagy 12-e az életet jelentette.

Községünket, Pilisszentlászlót a véres hadicselekmények elkerülték. 1944. december 20-án nyilas karszalagos katonák érkeztek hozzánk. A községházán a nyilvántartásból kikeresték a leventekorúakat, majd kidoboltatták, hogy azonnal jöjjenek a községháza elé. Körülbelül. 30 fiatal jelentkezett. Kiadták a parancsot: a következő nap főbelövés terhe mellett mindegyiknek jelentkezni kell egy általuk kijelölt laktnyában. Dombai Lajos községi bírórögtön befogatta lovait és egy esküdttel lement Szentendrére a csendőrségre és kérte a parancs-

nokot, hogy ne vigyék el őket, a községnek szüksége van rájuk. A parancsnok látszólag beleegyezett. Másnap azonban megjelent két csendőr és azok már nem tűrtek elmentmondást. Menni kellett! A 21 öszteterelt levente közül az egyik rongyba csavart lábbal vonult be, de a csendőröknek ez sem számított. Több napi fagyoskodás és koplalás után a csoport vezetője, Kovács Géza hamis szabadságlevéllel december 24-re, karácsonyra hazahozta a fiatalokat. Ezt az eseményt Kovács Géza („Éci bácsi”) sokkal bővebben, személyesen mesélte el, de a csoport tagjai közül többen is megerősítették.

December 25-e délelőttjén a Rózsahegy oldaláról hosszú katonasor ereszkedett le a falu elé. Csak amikor beértek a faluba, akkor látták a lakosok, hogy magyar katonák. Fegyverük alig volt, ha volt is, lőszerük csak egy-kettő. Több lakosunk elbeszélése szerint kb. 300-360 fő lehetett a létszámuk.

Községünkbe az első orosz katonák december 26-án, a délutáni órákban érkeztek. Ezek egy öt főből álló járőr csapatnak voltak a tagjai. Miután áttekintették a helyzetet, alig egy óra múlva Hupek János lovaskocsiján elindultak vissza Szentendrére.

A következő nap délelőttjén huszonkét kozák katona, apró termetű lovakon, érkezett Pilisszentlászlóra.

Leszállva a lovokról, barátságosan üdvözölték az összesereglett embereket. Nagy volt az öröm, mindenki örült, hogy puskalövés nélkül érkezett el a háború vége. Lassan a magyar katonák is kimerészkedtek a térre. Sokuknak sikerült civil ruhát szerezni. Ezeknek többsége már elhagyta a falut. Az ittragadtak elvegyültek a tömegben. A katonaruhában lévőköt bekísérték Szentendrére. Hogy mi lett a további sorsuk, nem tudjuk. A nagyobb létszámú katonaság január 7-én érkezett lovas kocsikkal, illetve gyalog. Körülbelül háromszáz főre tehető a csapat létszáma. Négy ágyút és néhány aknavetőt hoztak. Dobogókő felől támadásra számítottak, ezért az ágyúkat annak irányába állították. A lakosságot, férfiakat, nőket egyaránt sáncsásra Paphegy, Visegrád irányába kísérték, és ott felügyelet mellett dolgoztatták. Harcra azonban nem került sor. Február vége felé vonultak el, csak három fő rendtartót hagytak községünkben.

A háború a Pilisszentlászlóiak számára véget ért. Ezt a boldog pillanatot azonban sokan nem érték meg. A háború áldozataként porladnak valahol messze kedves szülőfalujuktól, szeretteiktől. Névsoruk az iskolánk udvarán lévő emlékművön elhelyezett táblán olvasható

Franyó Rudolf

Rendőrségi felhívás

Vigyázzunk saját és mások értékeire!

Március 23-án erőszakos behatolás történt a Kossuth utca 33. szám alatt található családi lakóházba. A lakóház tulajdonosai délelőtt tíz órától este hat óra harmincig voltak távol otthonuktól. Tehát a betörés is egyértelműen csak abban az időszakban történhetett.

Az ismeretlen elkövető a családi ház Rózsa hegy felőli bejárati ajtajának felfeszítésével jutott be a házba, annak utca felőli szobájába. Ott céltudatosan a székre rakott pulóverhez ment és annak egyetlen zsebéjébe nyúlva kiemelt négyezer forintot, a kancsóban tartott húsz-huszonötezer nyi értékű fémpénz szintén hasonló sorsra jutott. A nyugdíjas házaspár elbeszélése szerint erősen feltételezhető, hogy a betörő a hazaérkezésük előtti percekben távozhatott. Ezt a feltételezést arra alapozzák, hogy a kolonál szekrénysor kis és nagy ajtóit kitérve találták, ugyanakkor a szekrényben szépen összerakosgatott ruhák, valamint a fogasokon lévő ruházat is sértetlen volt. A konyhából két arany ékszer eltűnését csak másnap észlelték. Az erőszakos betörés miatt a bejárati ajtón keletkezett rongálási kár is igen jelentős.

Kuczmog József körzeti megbízottunk e sorok erejével is felkéri a lakosságot, hogy aki a bűncselekménnyel kapcsolatban bármilyen csekélyke információval tud szolgálni, hívja a: 06-20/447- 43 13-as telefonszámot. Kuczmog József úr beszélgetésünk alkalmával kifejtette, hogy fokozott figyelemmel, naponként járőr kocsival járnak az utcákat. Ezt a bűnelkövetést ugyan nem tudták megakadályozni, de az állandó éber rendőrségi felügyelet jelentős visszatartó erővel bír. Pilis-szentlászló így az országos bűnözési statisztika szerint jó helyen áll.

Tájékoztatató

Tisztelt lakosság!

Tájékoztatni szeretném Önöket, hogy az utóbbi időben Szentendrén és más településen is történt úgynevezett trükkös lopás. Ennek során az elkövetők elsősorban idősebb embereket keresnek fel, majd magukat az ELMŰ, vagy más szolgáltató munkatársainak kiadva bejutnak a lakásba. Miután elterelik a lakó figyelmét (vizet kérnek, fel-le kapcsolatják a villanyt stb.) onnan készpénzt, ékszereket tulajdonítanak el. Kérem Önöket, hogy akinek a településen idősebb, egyedül élő hozzátartozója van, hívja fel figyelmét, hogy a lakásba senkit ne engedjen be. Sem az ELMŰ, sem más szolgáltató készpénzt a helyszínen nem ad át, arra hivatkozva, hogy túlfizetése van.

Kuczmog József r. ftzls

A falu kemencéje

Isten kegyelméből Húsvét óta egy kemence melegében írom e sorokat. Nyolc éve jöttem Pilisszentlászlóra Szegedről, réges-régi tervem válna valóra a közösségi tűzhely megépítésével, mely ontaná a finom házi süteményeket, egytálételeket, sztrapacsákat, télen sütőtököt, bármit, igény szerint. Mi pedig fogyasztással a falu bevételeit növelnénk. Lenne végre önerő a fejlesztésekhez. Legyen szó óvodáról, egy konform játszótérről, minden korosztályt kiszolgáló torna- és konditeremről. S most itt, a kellemes melegben, jó vörösborral a kezemben ez nem is tűnik lehetetlennek. Tervezzünk, álmodozzunk együtt! S merjünk nagyot álmodni! *Tervezzük meg együtt a főtér új arculatát!*

Először is hirdessünk erre rajzpályázatot Pünkösdig! Ezen részt vehet a falu apraja-nagyja. Mindenki, akinek ez ugyanolyan szívügye, mint nekem. Emiatt nemegyszer konfliktusba kerültem a korábbi faluvezetőséggel is. Eszter jegyzőnőnek úgy 200 tő levendulát adtam a falu virágosítására, körülbelül öt éve. Látják valahol őket? Mert én egyet szálát sem, pedig ha betelepítésük sikerül, azóta sem kellene virágra költenünk. A locsolásra is keveset, mert a levendula szárazságtűrő, ellenálló, elegáns, s főként évelő. Ez alkalommal együtt virágoztassuk fel a falu a valóságban és átvitt értelemben is!

Ennek lépései a következők lennének:

1. Rajzpályázat, melyen mindenki legalább képzeletben szép új főteret lát maga előtt.

2. A 2015. április 28-án esedékes következő közgyűlésen az érintettekkel és a döntéshozókkal megbeszéljük a lehetőségeket, s az alábbi teendőket.

– „Pilisszentlászló fejlesztéséért” alapítvány létrehozása, pénzügyi adományok fogadására.

– Természetbeli felajánlások: a kemence többek között attól válik közösségivé, hogy mindenki hozzájárulhat az építéshez. Például otthonról hozott bontott téglával, munkával.

– Újraértékesíthető adományokkal. Olyan, kimondottan jó állapotban lévő könyvekre, játékokra, ajándéktárgyakra, ruhaneműkre gondolok, melyek a legtöbb családnál fellelhetőek. Ezeket egy frekvenciált helyen lévő szentendrei üzletben értékesítjük (olcsó bérletű üzlet, eladó közmunkában). Az üzletben tábla, fotók, gyerekrajzok hirdetik, hogy aki itt vásárol, a falu fejlesztéséhez járul hozzá. Művészek felajánlásait is örömmel vennénk. Alkotásaikat és az értékesebb tárgyakat interneten keresztül értékesítjük.

– Interneten létrehozott honlapon várjuk a további ötleteket.

A Waldorf Iskola tanulói a karácsonyi vásárhoz hasonlóan, most is készíthetnének ajándéktárgyakat, eladásra. Ezzel egy olyan ajándékkészítő manufaktúrát hívhatnánk életre, amit a későbbiekben felnőttek folytathatnának az

egykori háziipar mintájára. Például téli estéken a fonóban. (Erről majd a következő lapszámban bővebben.) Szentendrán a turisták keresik a helyi kézművesmunkákat, de helyettük csak kínai szuvenírt találnak. A fenti üzlet a továbbiakban szentlászlói helyi termékek boltja lehetne. (A lehetséges termékekről a következő számban.) Saját márkánk lenne a pilisszentlászlói márkánév, saját logóval, melyen a közösségi kemence, mint a falu jelképe, hirdethetné az összefogásban rejlő erőt.

A Pilisszentlászlón élő kiváló építészek, művészek segítségére is számíthatunk a legszebb forma kiválasztásában, megtervezésében. A kemence legmegfelelőbb helyének, tájolásának kiválasztásában. Elképzelésem szerint a kemencéhez egy előkészítő helység is csatlakozna, hiszen a kelt tészta nem fagyhat meg, nem szállítható. Talán egy tető alatt, másik oldalán a buszmegálló áll. Így a legjobb szigetelés mellett is adna némi meleget az ott várakozóknak. Árusításra a téli hónapokban a cukrászda is alkalmas lenne. Jövő tavaszra pedig a bevételekből fogadóvá alakíthatnánk a tűzoltó szertárat. Egész elgondolásom lényege, hogy a bevétel helyben maradjon, és további fejlesztések alapja lehetne. Az e cikk leadási határidejét megelőző utolsó éjjelen nagyon fontos felismerésekre jutottam. Egy település ugyanolyan élő szervezet, mint az emberi test. Az egy utcás falvakhoz képest Pilisszentlászló szerencsésebb, centrális elrendezésű. A főtér, mint az emberi testben a szív, kiemelkedő jelentőségű. Az energiaellátás központja. S mi van a mi falunk szívében? Egy óriási élettelen rög. Ez megmagyarázza, miért kell itt mindenhez sokkal nagyobb erőfeszítés, mint bárhol másutt. Miért akadnak el a legjobb kezdeményezések. Miért megy minden lassan, nehézkesen, vagy egyáltalán sehogy. Mintha csak teljes menetfelszerelésben kellene versenyt futnunk. Akinek ez ennyiből még nem lenne érthető, kérem tanulmányozza a Feng Shuit! Nem véletlenül a legsikeresebb nép a kínai. Fejlődésük alapja az évezredek óta titokban tartott tudomány, a napjainkban művészetté fejlesztett tudás, a térrendezés. Ők mindenben a lényegre látják. Az életenergia szabad áramlását. S nem állítanak ezek útjába mesterséges akadályokat, ahogy mi tesszük. Ez kiemelkedő sikerük titka a gazdaságtól a gyógyításig mindenben. Mindenben az életenergiát, a Csi-t keresik. A mi őseink is tudták még, hogy mindennek az alapja az életenergia áramlása. Ezt őrzik Csikó, csillag, csillan, csibész, s a csiga is (aki a hátán viszi a házat). Erdélyben a csalánt csihánynak nevezik, hányja a „csi”-t. Ezért fogyasszunk minél több csalánt minden formában!

Ilyenkor a csalán megifjítja a szervezetet. Egy hónapos kúra mindenkinek ajánlott, kivéve a magas vérnyomásban szenvedőket. Így lesz erőnk a ránk váró újabb feladatokhoz.

Tisztelettel: Meszlényi Éva

Bányászkenyér

Részlet Franyó Rudolf: Elbeszélések a Pilisből c. könyvéből (5. rész)

Amennyiben fel van jegyezve a neve, biztos fizetést is kap.

– Itt írd alá!

A következő oszlopban, ahol alá kellett írnia a nevét, volt odaírva a „summa”: tizenöt korona.

– Kőfaragói munkát végzel, tanulói fizetést kapsz – jelentette ki Bonifert úr, a bányamester. – Kettő korona ötvenet.

Józsi könnyelábadt szemmel írta alá nevét. Ennyi pénzre igazán nem számított. Mikor kezébe vette a pénzt, hálás szemekkel nézett a bányamesterre.

– Első fizetésem!

Soha nem volt még annyi saját pénze. A kőfaragók megértő mosollyal nézték őt.

– Mit veszel magadnak ezen a pénzen, Józsi? – kérdezte őt János bácsi.

– Édesanyámnak adom – mondta sugárzó örömmel Józsi.

– Igen, te most édesapádat helyettesíted, tehát a család feje vagy – mondta mosolyogva a bányamester, de Józsi akkor is nagyon fontosnak érezte magát.

Boldogan szedte lábait hazafelé! Batyujában vitte a nagy gömbölyű házikenyeret, amit a Kóspallagon lakó Jolánta hozott. Két koronát fizetett érte, még két koronát a másikért, amit hétfőtől szombatig fogyasztott el. Így a fizetéséből tizenegy korona maradt. Kenyeren felül még szilvalekvárt is hozott, szintén Jolántától. Józsi a visszaúton János bácsihoz csatlakozott, holott legszívesebben mindenkit megelőzve rohant volna hazafelé...

A következő hét szombatján Jolánta ismét hozta lenvászon kendőben a frissen sült kenyeret. Jolánta Józsi nővérel, Julkával volt egyidős. Előtte Józsi édesapjának hordta a kenyeret.

– Már nem fogom tudni a heti két darabot hordani – mondta Jolánta, mikor Józsi kifizette neki a kenyérért a két koronát.

– Miért nem? – kérdezte meglepődve Józsi, mert a kenyeret Jolántáék sütötték.

– Késő este ismét rekvirálni voltak a vörösök – világosította fel Jolánta –, és megtalálták a lisztünket, ami a pajtában a szalma alatt volt elrejtve. Az egész házat lábbal felfelé állították. A kamrából elvitték az utolsó szalonnát és a sonkát. A maradék liszttel éppen csak hogy kihúzzuk aratásig.

Józsi összehúzta homlokát. Mihez kezd most?

– Jövő héttől kezdve csak hétfőn fogom hozni a kenyeret, hogy legalább neked legyen.

Józsi megrázta fejét és fojtott hangon mondta:

– Nem, hétfőn ne hozd, csak szombaton, hogy haza tudjam vinni. Én már valahogy kihúzó.

Jolánta tagadólag mozgatta fejét és szerető, anyáskodó hangon mondta:

– Kenyér nélkül nem lehet élni, Józsikám. A kenyeret nem nélkülözheted! Talán nálatok otthon jobban tudják majd nélkülözni.

– Egész héten nem ehetnek krumplit és babot! – mondta könnyezve Józsi.

– Rám ne haragudj Józsi, én nem tehetek róla – mondta békés hangon, miközben köténye alját sodrozta.

– Nem rád haragszom, hanem azokra a gazemberekre, akik rekvirálni járnak.

Elfordította arcát, nehogy meglássa könnyeit, melyek elborították szemét.

– Megpróbálok segíteni valahogy, érdeklődni fogok. – tette hozzá Jolánta.

– Hiszen én tudom, hogy te rendes lány vagy – mondta Józsi, visszakézből szétkenve könnyeit az arcán.

Hétfőn Ferenc egy nagyobb lábost hozott a batyujában, hogy Józsival közösen főzhessen. Józsi meg egy gyökérkefét hozott a padló felsikálására.

– Tudod mit, Ferenc? – mondta Józsi ebéd után, mikor a bányászok eltávoztak munkaterületükre. – Te mosogasd el az edényeket, én meg felsúrolom a padlót.

A bányamester megdicsérte őket szorgalmukért.

A következő napokban Józsi, miután végzett a reá bízott feladatával, újságot olvasott.

Egyszer éppen olvasás közben kapta őt a bányamester.

– Ejnye, ejnye, Józsi, nincs mit csinálnod?

Mikor Józsi elismerte, hogy igazán nincs mit csinálnia, a bányamester megintette:

– Az mégsem járja, hogy munkaidőben olvasol. Nem azért fizetünk. Elkaphatna a Bányagazgatóság megbízottja és akkor én húznám a rövidebbet. A nagyfőnök mindig váratlanul érkezik. Már két hete nem volt itt, tehát bármikor megérkezhet. Amint befejezted a konyhai munkát, kimész a bányába és rakosgatod a kifaragott kockaköveket. József örült ennek, hiszen úgymint irigyelte Ferencet mikor az a bányában, mint lóhajtó, a csilléket húzatta.

Nekiállt hát nagy szorgalommal, és kettesével hordta, rakosgatta prizmába az elkészült kockaköveket.

– Ne hordd kettesével, mert nem bírod sokáig! – figyelmeztette őt János bácsi.

Józsi viszont be akarta bizonyítani, hogy ő már férfi. Az érdes-nedves kövek hamar lekoptatták tenyerét.

Másnapra ujjai végéből kiserkent a vér. Már nem bírta kettésével a köveket.

Bonifert úr, a jólelkű bányamester meglátta Józsi szenvedését. Fejét forgatva bosszúsan szólt hozzá:

– Gyenge még a kezeden a bőr. Igyekezzél kesztyűt szerezni!

Ahogy elment, még hallotta, hogy a bányamester szidja a kőfaragókat, amiért nem adtak neki tanácsot.

A Ferencsel való közös étkezések által is bizonyítást nyert a népi mondás, mely szerint a galamb sem szereti a közösséget. Mindketten egy láboshól ettek ugyan, de Ferenc duplán kanalizott, és ráadásul a javát az ételnek. Így Józsi soha nem lakott jól. Állandóan éhes volt.

Végül az idős János bácsi adott neki tanácsot:

– Rossz evőtársat választottál magadnak, Józsikám!

Főzni főzhettek együtt, de aztán egyenlően osszátok két porcióra!

János bácsi javaslata beteljesedett. Ferenc orrolt ugyan János bácsira, de Józsi többet nem éhezett.

Szombaton, még munkaidőben, egy parádés lovas hintó gördült be egészen közel a munkaterülethez.

Bonifert úr, a bányamester éppen a legutóbb lerobbantott kő minőségét és mennyiségét ellenőrizte, rögtön abbahagyta a felvételezést és bajt sejtve a hintó felé igyekezett. Az bányaigazgatóság három embere, élükön az elnökkel, kaszáldott le a hintó lépcsőjén.

Kezet ráztak Bonifert úrral és utasították, hogy beszédjük van a dolgozókkal, ezért fejeztesse be velük a munkát és jöjjenek a hintóhoz. A bányamesternek nem volt nehéz a kapott utasítást végrehajtani, hiszen a parádés lovas hintó és az igazgatósági vezérkar nem számított a mindennapi látványosságok közé. Miután a kíváncsi bányászcsapat félkör alakban körbefogta a hintót, az igazgató úr megköszörülve torkát megszólalt:

– Szép jó napot emberek! Igazgatótanácsom nevében is nagyon sajnálom, de rossz hírt kell közölnöm magukkal.

Mint derült égből a villámcsapás érte a hír a bányászokat.

– Mi lehet az a rossz hír, tán nem kapunk fizetést? – mondták a bányászok fojtott hangon egymás közt. Az igazgató úr felfogta a hangfoszlányokat, rögtön tovább folytatta beszédjét.

– Nagyon sajnálom, kedves dolgozók, de annál nagyobb a baj.

– Milyen nagyobb baj lehet a fizetés megvonásnál? – mondták, kétségbeesve egymásra nézve a férfiak. Az igazgató úr lélegzetvételnyi szünetet tartott. Az em-

berek a meglepetéstől megnémulva, szinte szájtátva várták a folytatást. Igazgató úr nekiállt:

– Mint azt maguk is láthatják, derék munkájuk által nőnek az udvaron a kockakő prizmák. A háború miatt azonban értékesíteni alig tudunk belőlük.

– A Nagy Háborúnak már vége – hallatszott a morajlás.

– A Nagy Háborúnak, hála istennek, már vége – helyeselt az egyik igazgatósági tanácsstag, majd folytatta:

– Ide figyeljenek jóemberek, most a háborúnál is kegyetlenebb dolgok következnek.

Miféle dolog lehet az, ami még a háborúnál is kegyetlenebb? – ámuldoztak az emberek.

– Budapesten kikiáltották a proletárdiktatúrát! Ez azt jelenti, hogy útépités bizonytalan ideig nem lesz, tehát a követ sem tudjuk majd értékesíteni.

– Bányánkban a termelést a mai napon bizonytalan ideig befejezzük. A csillás lovakat kihelyezzük helyi gazdákhöz – vette vissza a szót az igazgató, majd melegebb hangon folytatta:

– A munkát nem kell már folytatniuk. Fizetésükért ne aggódjanak, azt kihoztuk és bányamesterük által a szokásnak megfelelően lesz szétosztva. Kőfaragó szerszámaikat szedjék össze, vigyék haza és jól tegyék el, mert remélem, mihamarább szükségük lesz rá.

A bányászok kétségbeesetten kezdték szedegetni a számukra igen értékes kenyérkereső szerszámaikat.

Azokat később felrakták a bányamester úr által biztosított szekerre, amellyel a lóápoló két bányalóval lefuvarozza a szobi révig. Miután felvették heti járandóságukat, búcsút intve a nekik és családjuknak kenyeret biztosító bányának, elindultak a lejtős úton lefelé, bizonytalan jövőjük felé. Józsinak kedve lett volna mindenkit leelőzni és minél előbb hazatérni, de becsületből felvette patrónusa, János bácsi tempóját és utolsóként bandukolt az utat lerövidítő erdei ösvényen.

A szekér után bandukoló bányászok alig szedték le szerszámaikat és itták meg a szobi révnél lévő kocsimában második fröccsüket, János bácsiék is odaértek.

– János, maguk, akár a villám, beértek minket, ezt hogyan csinálták? – ámuldozott Bonifert úr.

– Rövidítettünk, kedves bányamester úr – válaszolta pipáját igazítva, mosolyogva János bácsi.

A szerszámokat szállító kocsis, miután mindenkivel kezét fogott, visszafordult. A bányászcsapat átkelt a Dunán. A Visegrád felé vezető úton a súlyos szerszámokat cipelve, már lassabban haladt a csapat.

(Folytatjuk)

Kálváriajárás

A fenti szokással kapcsolatban számos helybeli idősebbnek, fiatalnak feltett kérdéseimet összegezve szembesültem azzal, hogy erről a szokásról leginkább a fiatalok nem is hallottak.

Ugyanakkor öröndetes dolognak tartom, hogy az idősebb korosztályhoz tartozó férfiak és nők még emlékeznek erre a szokásra. A kevésbé templomba járóktól is hallottam, hogy bizony emlékeztek arra, amikor a sötétben, petróleumlámpával a kezükben nagyon sokan gyalogoltak a Kálvária-dombra és ott letérdepelve imádkoztak. Kérdéseimre (hogyan miért jártak oda?) sokan példaértékűen válaszoltak: „Annak emlékére, hogy hajdanában nagyon régen Jézus az olajfák hegyén virrasztott.” Nagyjából ennek megfelelőjét mondták szlovákul.

Iskolás koromban testvéreimmel együtt engem is elvitt édesanyám. Kezében a petróleumlámpával ment elől, én kezemmel a szoknyájába kapaszkodva igyekeztem lépést tartani. Idősebb testvéreim mögöttünk baktattak. A velünk szembejövőknél kitértünk a templomtól a Kálváriához vezető gyalogúton, amely a termőföldeken át vezetett. Később, legénykoromban, a barátaimmal már festékes dobozba helyezett gyertyával

(ami már modernebb világítóeszköznek számított) jártunk. Elemes lámpa csak később terjedt el községünkben. Az ájtatoskodáshoz még meg szeretném jegyezni, hogy az mindig csöndben történt. Soha nem a templomból indultunk, hanem hazulról, magányosan vagy néhányan társulva. Írott anyagot a kálváriajárásról nem találtam, csak a hívők kedves közléséből és jómagam gyerekkori emlékeire támaszkodva írtam a fenti sorokat. Szerény tudásom, de annál nagyobb érdeklődésem szerint jellegzetes evangéliumi ihletésű népi ájtatosságról volt szó, amely még a nagyon régi középkori gyakorlatból maradt fenn.

Bárhogy is kezdődött, nagyon szomorú, hogy egyre rohanóbb számítógépes világunkban elfeledni hagyjuk egyházi és népi hagyományainkat. Pilisszentlászlóra, szülőfalunkra még súlyosabban vonatkozik ez, hiszen most már nem éjjel, lámpással, de világos nappal is alig lehet odatalálni a Kálvária-dombra.

Aki mégis vállalkozik a rövidke útra, bizony, bizony a látványtól keserű szájjal fog lefelé ballagni.

Franyó Rudolf

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi Sándor utca 55.

Felelős szerkesztő – kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf @ citromail.hu Telefon: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda: Technova 2004 Kft.

Nyomdai előkészítés: Nóniusz Rita * noniuszrita@gmail.com

Megjelenik havonta